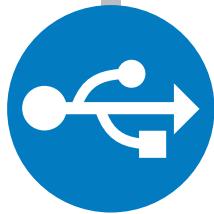

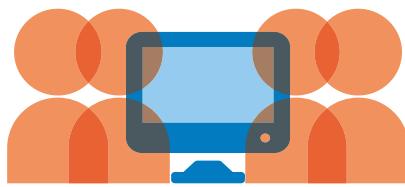
پژوهش‌های جهانی چه می‌گویند؟

گزارش OECD در یک نگاه

مترجم: وحید عطاران

به طور متوسط در ده سال گذشته دانشآموزان کشورهایی که سرمایه‌گذاری سنگینی در فاوا و آموزش و پرورش کرده‌اند، پیشرفت ملموسی در خواندن، ریاضیات یا علوم نداشته‌اند.

در آلمان، ایتالیا و ژاپن هر رایانه مدرسه در اختیار ۴ دانشآموز است.

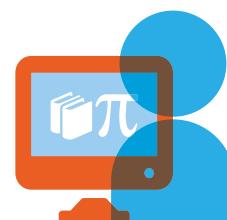

در استرالیا، زلاندنو، انگلستان هر دانشآموز ۱۵ ساله در مدرسه به رایانه دسترسی دارد.

%۷۲

در کشورهای سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) ۷۲ درصد دانشآموزان ۱۵ ساله در مدرسه از رایانه استفاده می‌کنند اما در کره جنوبی که کارکرد دانشآموزانش در ارزیابی رایانه مبنای ریاضیات و آزمون خواندن دیجیتالی پیزا (PISA) در زمرة سه کشور نخست است، تنها ۴۲ درصد دانشآموزان در مدرسه از رایانه استفاده می‌کنند.

سنگاپور بهترین عملکرد را در آزمون خواندن دیجیتال و ریاضیات مبتنی بر رایانه در پیزا دارد.

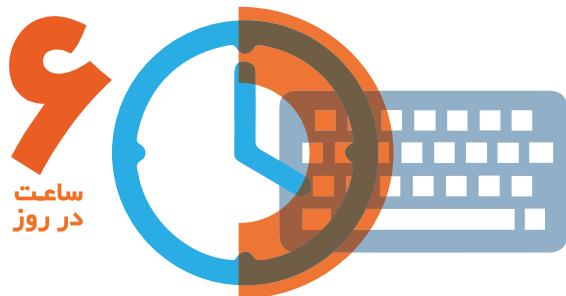
دانشآموزانی که در مدرسه به صورت متعادل از رایانه استفاده می‌کنند، در خواندن آنلاین از دانشآموزانی که به ندرت از رایانه استفاده می‌کنند، برترند اما دانشآموزانی که در مدرسه، از رایانه به میزان زیادی استفاده می‌کنند، در خواندن بسیار بدترند.

دانشآموزان کشورهای استرالیا، کانادا، ایرلند، کره، سنگاپور و آمریکا بهترین مهارت را در استفاده از مرورگر وب دارند. اغلب آن‌ها قبل از کلیک کردن روی پیوندها فکر می‌کنند.

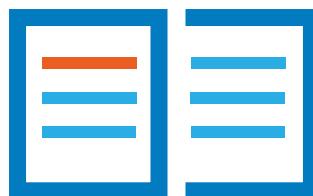

در ماکائو (بخش خودمختار کشور چین)، شانگهای (ایالتی در چین) و تایوان یک نفر از پنج نفر در عالم دیجیتال سرگردان و آواره است: این دانشآموزان وقتی در جستجوی مطلب در وب می‌گردند بیشتر صفحات غیرمرتب با کارشان را می‌بینند تا مطالب مرتبط را.

دانشآموزانی که بیش از شش ساعت در روز در خارج از مدرسه آن‌لاین هستند، احتمال بیشتری دارد که در مدرسه احسان تنها یی کنند یا دیر برسند یا فقط در مدرسه وقت گذرانی کنند. در روسیه، از هر هشت دانشآموز یک نفر در هر هفته این مقدار ساعت را صرف اینترنت می‌کند.

در سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ دسترسی دانشآموزان محروم به رایانه افزایش یافته است. تا سال ۲۰۱۲ در دانمارک، فنلاند، هنگ کنگ، هلند، اسلوواکی و سوئد، بیش از ۹۹ درصد دانشآموزان در خانه به رایانه دسترسی داشته‌اند.

دانشآموزان محروم در استرالیا، بلژیک، ایرلند و اسلوواکی بیشتر بازی‌های ویدئویی می‌کنند و کمتر اخبار می‌خوانند؛ در حالی که دانشآموزان غیرمحروم، در اوقات فراغت خود بیشتر اخبار می‌خوانند.

